

nitrūmve hoc idem facere nequeat? Au-
quod hæc suam ob acerbitudinem adstrin-
gun, non liquefaciunt. 40 Cur astutis
laſſitudinibus balneo, hybernis vñctio
mederi conueniat? An hybernis vñctio
datur propter horrores, mutationesque vr-
gentes: per calorem enim laxandum est,
qui membra tepeſcere faciat: oleum vero
calidum est. At in astate humefaciendum
censetur, quoniam tempus id ficcum est,
nec metus interpellit horroris, eo quod
status temporis ad tempore ingenuè ver-
git: hinc etiam cibus parcus, potio libe-
ralis per astatem admittitur, ille magis,
hæc omnino. Potioni nanque per asta-
tem ob temporum ficitatem indulgen-
dum ex toto est: parsimonia vero cibi
communis temporum omnium est, sed
magis astati conuenit, ne ob habitum tem-
poris feruentem, corpus cibo immodico
pressum exastuer. 41 Cur ex medicamen-
tis alia alum soluant, vesicam autem
minime: alia vesicam soluant, cum alum
nihilo moueant? An quod ea, quæ natura
humida sunt, atque aqua referta, si me-
dendi obtinent facultatem, vesicam sol-
uunt: subsident enim in ea humores, qui
putredine immunes euaserunt: quippe
vesica pro eius humoris conceptaculo ha-
betur, qui minimè in ventre concoqui-
tur, qui non manet, nec prius, quam agat
quicquam, aut patiatur, excernitur. At quæ
terrenam fortiuntur naturam, si vires ha-
beant medicas, aliu hæc fundere queunt.
In hac enim terrena quæque materia se
prouolut. Itaque turbat, si mouendi obti-
net facultatem. 42 Cur alia ventrem
mouent superiorē, alia inferiorem: vt
veratrum superiorē, scammonia inferio-
rem: alia vero citat vtrunque, vt elateriū,
& thapsi succus? An quod ex medicamē-
tis, quæ ventrē mouent, alia frigida, alia ca-
lida sunt: itaq. alia propter suū calorē pro-
tinus vt in superiori ventre fuerunt, loca
petūt superiora, ac inde liquefaciēdo, ma-
xime quæ aliena sint, minūsq. insidentia,

τὰ δέ ψυχεῖ τὰς φύσιν ἀντίθετα, καὶ ποὺ παθεῖται οὐ ποιησαὶ, κατότα φέρεται· καὶ οὐδὲν ὄρμανται, τὸ ἀντὶ οὐδὲ ποὺς αἴσιον. Καὶ γε τὸν πόρον αἰώντο σκέψειν, καὶ μηδίσαντα τὸν αὐτοῦ κεχιτήνα περιπλακάτων καὶ συντηγμάτων λαβόνται, τὰν ἀντὶ τούτου ἀγειρόντων τὸν μετέχει, καὶ ἔτι μικτὸν τῷ φαρμακωδῷ ὃν θερμότητα ψυχεῖ, ταῦτα δὲ διὰ ἐκπέραντων τῶν μηναμένων ἀργαζότα εἶται ἀμφοτε, ὡσαρπει καὶ τοῦ παρεσκευαζόστοι οὐταῦτοι μηνιώτες δημόποιοι. Μέβ διετά τὰ φαρμακά καθεύρει, δῆμα ἢ πικρέτερον ὅντα καὶ σριφνότερον, καὶ ποὺς δῆμος ποὺς ποιούμενος ὑποβαλλόντα, οὐ καθεύρει; Η δέλτα οὐ διὰ τας ποιώματας θωμάμενος καθεύρεις, ἀλλ' ὅπα ἀπεπτά θεῖ; [Ἶστοι γε διὰ υποβολής θερμότητος ή ψυχεύτην, μικρές ὅντα τοῦ δύναοις, ἀπεπτά θεῖ,] καὶ οἵα καρκαῖ, διὰ μὴ καρπούθατο μέτο τῆς τοῦ γάων θερμότητος,

A τὸν [αὐτὸν] θεωρούς κόποις λουπεῖσθαι δέ,
τὸν δὲ χειμερεονοὶ ἀλείμμασιν; οὐ τὸν αὐτὸν
ἀλείμματι, διὰ τὰς φείκας καὶ τὰς γενο-
εῖλας μεταβολάς; Θέρμη γδὲ λύειν δέ, οὐ
ποιῶν ἀλειάζειν τὸ δέ ἔλαχον, θερμόν. οὐ δέ
τοι θέρεις καθιερώνειν. οὐ γδὲ σχέση, καὶ
οὐ φοβεραῖς [οἷj] φείκαι, διὰ τὰς εἰς ἀλέρε-
πικκας ιστον. ὅλιγοστα δέ [καj] καθιερώνομος
θέρεις τὸ αὐτό, ὅλως τὸ δέ, μεταλλον. οὐ αὐτὸς
πότος, θέρεις ὅλως, διὰ τὰς ἐνθέτας οὐ δέ
ἀλειροτία, κοινὸν αὐτό, μεταλλον δέ θέρεις.
ἐνθερμάνεται γδὲ διὰ τὰς ἀρχεν ἵστον τὴν σφ-
πτων. μι διὰ τὸ τῆλον φαρμάκιν, τὰ αὐτό, τὰς
κοιλίας λύει, τὰς δὲ κύστιν οὐ. τὰ δέ, τὰς
μητέρας λύει, τὰς κοιλίας δὲ οὐ; οὐ δέ
αυτὸν διένιν ὑγρεῖ τὰς φύσιν καὶ μέστος μετεῖ,
ταῦτα αὐτὸν φαρμακώδιν, λέγεται τὰς κύστιν· οὐ δέ
C γδὲ ὑφίσταται τὰ δύσπτα τῆλον ὑγρεῖν. πασδι-
χών γε διένιν κύστις τῷ μη πεπλούμενῳ ὑγρεῖ
εἰ τῇ κοιλίᾳ, δὲ οὐ μέρει, μήδη ποτὲ ποιησά-
τι οὐ παθεῖν, ἔποσθετο. οὐδὲ δὲ εἰ γῆς τὰς
φύσιν διένιν, αὐτὸν φαρμακώδιν, τετέλεται δέ τὰς
κοιλίας λύει, εἰς ταῦτα γδὲ οὐ φέρει τῆλον
γεοδῶν. οὐδὲ αὐτὸν κινητικὸν, παραστίει.
μι διὰ τὸ δέ τὰ αὐτό τὰς κοιλίας, τὰ δέ
D τὰς κάτω κανέν, οὐ ἐλέγεται αὐτὸν τὰς αἴσι,
σκαμψανία δὲ τὰς κάτω ταῦτα. τὰ δέ, ἄρμφω, οὐ
ἐλαττεῖσαν καὶ τὰς θερμίκας ὁπός. οὐ δέ ταῦ-
τα αὐτὸν φυγεῖ τὸ φαρμάκιν τῆλον τὰς κοι-
λίας κανούματον, [τὰ δέ, θερμά] ἀπέτελε αὐτό,
διὰ τὰς θερμότητας διάθεις εἰ τῇ αἴσι κοιλίᾳ
ὄντες, φέρεται εἴς ἀντίς προς τὸν αἴσι τόπον,
κακεῖθεν σωτητές αἰτα, μάλιστε μέρη ταῦτα
E πειστατα καὶ ἡμίσει συμπεφυκότα· αὐτὸν δέ εἰ-
χεργάνη τὸ φαρμακον, οὐ πλέον διάθη τὰς φύ-
σισις, καταχει. εἰς τὰς αἴσι κοιλίας τετέλετε,
καὶ έπι τὸ φεύγαμα. καὶ διὰ τὰς θερ-
μότητα παραστίει τὸ πυρετικόν τοῦ εἰδήστος ποτε.

३८१-